

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1Csp/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616204205
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3616204205.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: Z. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., U. cesta XXX/XX, o zaplatenie 646,46 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 96,21 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 96,21 € od 04.11.2013 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 550,25 € s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 550,25 € od 04.11.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto výroku rozhodnutia.

III. Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

IV. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v rozsahu 70,22%.

V. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Predchodca žalobcu sa žalobou zo dňa 10.10.2016, doručenu Okresnému súdu Partizánske dňa 12.10.2016, domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 646,46 € s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru.

2. Dňa 04.04.2017 doručil predchodca žalobcu tunajšiemu súdu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Uznesením č.k. 1Csp/12/2016-33 zo dňa 15.05.2017 súd pripustil zmenu na strane žalobcu a do konania na strane žalobcu vstúpila Intrum Slovakia s.r.o.

3. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 1Csp/12/2016-40 zo dňa 21.08.2017 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný.

4. Proti rozhodnutiu tunajšieho súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Odôvodnil ho tým, že v prípade aplikácie ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka by vzhľadom na začatie sporu dňa 12.10.2016 podliehali premlčaniu splátky splatné 20.07.2013, 20.08.2013 a 20.09.2013. Premlčané by mali byť preto iba tieto tri splátky v celkovej sume 96,21 €. Listom zo dňa 26.10.2013 bol zosplatený celý úver pre nezaplatenie splátky splatnej 20.10.2013. Žalobca podal žalobu na súde 12.10.2016 a teda časť zosplateného úveru pozostávajúca zo splátok splatných od 20.10.2013 premlčaná nie je.

Nakoľko časť pohľadávky 3 splátok v celkovej výške 96,21 € je premlčaná, v tejto časti spolu s úrokom z omeškania zoberal žalobu späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, aby odvolací súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 550,45 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 550,45 € od 04.11.2013 do zaplatenia a vo zvyšnej časti konanie zastavil.

5. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 4Co/53/2018-60 zo dňa 31.07.2018 tak, že rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že jediným dôvodom zamietnutia žaloby bolo premlčanie uplatnenej pohľadávky. V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinné a súd prvej inštancie bol povinný ho aplikovať. Napriek tomu, vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 11/2016 je tento nález treba vnímať tak, že ním bol od počiatku vyhlásený nesúlad napadnutého ustanovenia (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z.) s Ústavou SR. Pre protiústavnosť vyššie uvedeného ustanovenia, ktoré aplikoval súd prvej inštancie nemohol odvolací súd potvrdiť napadnutý rozsudok. V odvolacom konaní bolo potrebné nesprávny (hoci v tom čase zákonný procesný postup súdu prvej inštancie napraviť. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie len za účelom skúmania premlčania a preto je vo veci potrebné vykonať dokazovanie, resp. jeho doplnenie dokazovania za účelom posúdenia nároku žalobcu. Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Trenčíne rozhodol tak, ako je uvedené vyššie. Zároveň konštatoval, že súd prvej inštancie v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením sa s obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

7. Na pojednávaní dňa 12.11.2018 žalovaná uviedla, že je ochotná dlh splácať sumou 10 € mesačne. Doteraz nič neplatila. Osobný konkurz na ňu vyhlásený nebol. Je nezamestnaná a evidovaná na ÚPSVaR Partizánske ako uchádzač o zamestnanie. Podieľa sa na aktivačných prácach pre obec, jej mesačný príjem činí 61,60 €. Vyživovaciú povinnosť má voči trom deťom, ktoré sú v ústavnej starostlivosti a to dočasne v Detskom domove v Handlovej, pričom súd určil výživné na každé z detí vo výške 27 € mesačne. Ešte má dve ďalšie deti, ktoré sú momentálne u bývalého svokra. Iné dlhy nemá. Jej zdravotný stav je nepriaznivý (je astmatička).

8. Súd sa oboznámil so zmluvou o spotrebiteľskom úvere (označenou ako „zmluva o pôžičke“) č. 3069814622 zo dňa 28.06.2013 a zistil, že na základe tejto zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 567 €. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť v 25 mesačných splátkach vo výške 30 €. Zmluva zároveň obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. V bode 12.4 zmluvy je dohodnutá možnosť zosplatenia úveru veriteľom v prípade riadneho nesplácania a omeškania so splatením jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace.

9. Súd sa oboznámil s prehľadom splátok a zistil, že žalovaná nesplátila žiadnu sumu.

10. Súd sa oboznámil s predžalobnou upomienkou zo dňa 26.10.2016 a zistil, že touto výzvou predchodca žalobcu oznámil žalovanej zosplatenie celého dlhu a vyzval ju na zaplatenie neuhradených splátok.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

14. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

16. Podľa § 144 zák. č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

19. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

22. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. V zmysle § 180 CSP súd rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, ktorí mali doručenie predvolania vykázané riadne a včas.

24. Súd na základe vykonaného dokazovania, po zhodnotení jeho výsledkov, dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

25. Vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 11/2016, ktorým bol konštatovaný nesúlad ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR a to, že žalovaná v konaní premlčanie nenamietala, súd na premlčanie neprihliadal.

26. Žalobca v odvolaní vzal žalobu v časti o zaplatenie 96,21 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 96,21 € od 04.11.2013 do zaplatenia späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 145 CSP v časti o zaplatenie 96,21 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 96,21 € od 04.11.2013 do zaplatenia konanie zastavil.

27. Súd zmluvu uzatvorenú medzi predchodcom žalobcu a žalovanou posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú medzi dodávateľom a spotrebiteľom fyzickou osobou na vopred pripravenom predtlačenom formulári. Predmetom zmluvy bol úver vo výške 567 €, jednalo sa o spotrebný úver na notebook Lenovo, s mesačnou splátkou vo výške 30 €, počtom splátok 25, s fixnou výškou úrokovej sadzby

vo výške 31,04% ročne, priemernou hodnotou RPMN 48,52%, RPMN 31,04%, s termínom konečnej splatnosti 07/2015. Ku dňu podania žaloby žalovaná neuhradila žiadnu čiastku. Súd mal za to, že zmluva obsahuje zákonom predpísané náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z predložených dôkazov nebolo sporné, že predchodca žalobcu so žalovanou predmetnú zmluvu uzatvorili, žalovaná úver čerpala, prestala vykonávať pravidelné mesačné splátky a došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti čo vyplýva z predložených dôkazov zo strany žalobcu, ktoré súd považoval za nesporné.

28. Nakoľko v konaní nebol predložený žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že žalovaná si svoju povinnosť vrátiť poskytnutý úver riadne a včas splnila, súd žalobe žalobcu vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 550,25 €. Súd v neposlednom rade konštatuje, že žalovaná na pojednávaní dňa 12.11.2018 dlh čo do dôvodu a výšky uznala.

29. Vzhľadom k tomu, že je žalovaná so zaplatením dlžnej sumy v omeškaní, priznal súd žalobcovi popri istine aj zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, a to vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. Súd teda priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 550,25 € od 04.11.2013 do zaplatenia. Súd mu tieto úroky priznal od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty, ktorú žalobca poskytol žalovanej na úhradu dlžnej sumy, tak ako si ich žalobca uplatnil.

30. Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

31. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Súd z výsluchu žalovanej zistil, že mesačný príjem žalovanej je vo výške 61,60 €. Žalovaná má vyživovacia povinnosť na tri deti v celkovej výške 81 €. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že ak má žalovaná zabezpečiť svoje základné životné potreby nie je objektívne možné, aby uhradila sumu 550,25 € s príslušenstvom v lehote troch dní od právoplatnosti výroku II. tohto rozsudku. Po zhodnotení jej príjmov súd o splatnosti prisúdenej sumy rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že uložil žalovanej prisúdenú sumu zaplatiť do troch rokov od právoplatnosti výroku II. tohto rozsudku, pričom trojročnú lehotu považoval za dostačujúcu pre žalovanú na splatenie dlžnej sumy a zároveň prijateľnú pre žalobcu, pretože je zjavné, že mu reálne nevznikne žiadna ujma a žalovaná svoj dlh bude splácať postupne a nie jednorázovo.

32. Predchodca žalobcu sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 646,46 € s príslušenstvom. Po čiastočnom späťvzatí 96,21 €, sa mal žalobca domáhať zaplatenia sumy 550,25 € ($646,46 - 96,21 = 550,25$). Napriek tomu sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 550,45 €, ako je uvedené v odvolaní. Súd toto síce považuje za chybu v písaní v odvolaní, avšak musel sa so zostávajúcou časťou nároku žalobcu vo výške 0,20 € vysporiadať, a preto v tejto časti žalobu zamietol, keďže po čiastočnom späťvzatí žaloby sa rozhodovalo len o nároku žalobcu na sumu 550,25 €.

33. O nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 70,22%, čo predstavuje jeho čistý úspech vo veci. Žalobcovi súd priznal sumu 550,25 €, čo predstavuje 85,11% žalobcom žalovaného nároku. Žalobca mal teda úspech vo výške 85,11% a žalovaná vo výške 14,89% (vzhľadom na neúspech žalobcu z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby z dôvodu premlčania a čiastočného zamietnutia žaloby). Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 70,22% ($85,11 - 14,89 = 70,22$).

34. Súd v neposlednom rade musel rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%, keďže žalobca mal v odvolacom konaní vzhľadom na zrušenie rozsudku č.k. 1Csp/12/2016-40 zo dňa 21.08.2017 úplný úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.